

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

FAKULTET WOJSK LOTNICZYCH I OPL
KATEDRA TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

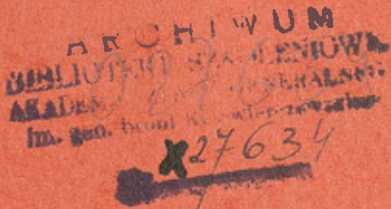

Egz. Nr. 39

ppłk dypl. Janusz MALINOWSKI

LOTNICZE ZABEZPIECZENIE DESANTU MORSKIEGO

(Skrypt wykładu)

27634

REMBERTÓW

MARZEC

1960

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

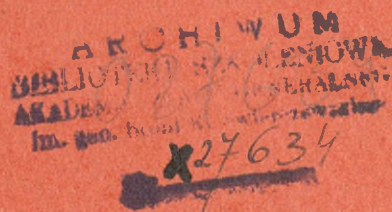
FAKULTET WOJSK LOTNICZYCH I OPL
KATEDRA TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

Egz. Nr.....39

ppłk dypl. Janusz MALINOWSKI

LOTNICZE ZABEZPIECZENIE DESANTU MORSKIEGO

(Skrypt wykładu)

27634

REMBERTÓW

MARZEC

1960

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. Gen. Broni K. Świerczewskiego

FAKULTET WOJSK LOTNICZYCH i OPL
KATEDRA TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY
TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

~~1 1 1 1 1~~
Egz.Nr....

39

Janusz Malinowski
płk dypl. Eugeniusz HAJCER

ds "....." lutego 1960 r.

Przeł. prot. 12351. *[Signature]*

ppłk dypl. Janusz MALINOWSKI

LOTNICZE ZABEZPIECZENIE DESANTU MORSKIEGO

/skrypt wykładu/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOŁOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. Gen. Broni K. Świerczewskiego
Nr. *27634*

WARSZAWA - HENSBERTÓW

LUTY

1960 r.

LOTNICZE ZABEZPIECZENIE DESANTU MORSKIEGO

1. Rola lotnictwa i zadania lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego.
2. Właściwości wykonania zadań lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego:
 - zwalczanie środków napadu powietrznego;
 - udział w walce z marynarką wojenną;
 - wsparcie działań desantu morskiego;
 - zabezpieczenie działań desantu powietrznego;
 - rozpoznanie lotnicze.
3. Planowanie działań, organizacja współdziałania i dowodzenie lotnictwem podczas zabezpieczenia desantu morskiego.

W s t e p.

W niniejszym skrypcie omawia się zagadnienia lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego, wysadzanego na korzyść wojsk Frontu, działającego na nadmorskim kierunku operacyjnym. Przyjmuje się również, że nadmorski kierunek operacyjny przebiega wzdłuż wybrzeża morza małego, śródłądowego.

W konsekwencji przyjętych założeń zagadnienia tematu sprowadza się do zagadnień lotniczego zabezpieczenia desantów bezpośrednio lub pośrednio związanych z działaniami wojsk Frontu na wybrzeżu.

W pierwszym wypadku chodzi o zabezpieczenie działań desantu morskiego, wysadzanego na skrzydło wojsk nieprzyjaciela, w drugim - o zabezpieczenie opanowania przez desant morski wysp rozmieszczonych wzdłuż wybrzeża morskiego.

W przyjętych warunkach desant morski może być zabezpieczony przez lotnictwo frontowe i marynarki wojennej. To ostatnie będzie zabezpieczało działania desantu morskiego z lotnisk rozmieszczonych na wybrzeżu, ponieważ stosowanie lotnictwa pokładowego na morzach małych śródłądowych jest nieopłacalne.

Do zabezpieczenia działań desantu morskiego mogą być zastosowane również pułki rakietowe. Nie wyklucza się także możliwość udziału lotnictwa bombowego dalekiego zasięgu.

Przyjęte warunki w określony sposób rzutują na lotnicze zabezpieczenie działań desantu morskiego. Ich wpływ na organizację i wykonanie zadań przez lotnictwo jest zasadniczą treścią niniejszego skryptu.

I. ROLA LOTNICTWA I ZADANIA LOTNICZEGO ZABEZPIECZENIA DESANTU MORSKIEGO

Z doświadczeń II Wojny Światowej i wypowiedzi publicystów wojskowych, analizujących to doświadczenie wynika, że lotnicze zabezpieczenie desantów morskich jest nieodzownym warunkiem powodzenia działań tych desantów. Potwierdza to w całej rozciągłości morskie operacje desantowe wykonane w toku Wielkiej Wojny Narodowej Związku Radzieckiego oraz w czasie działań wojennych na Oceanie Spokojnym, Atlantykim i Morzu Śródziemnym. Szczególnie jaskrawym przykładem roli lotnictwa w zabezpieczeniu desantu morskiego są działania lotnictwa w morskiej operacji desantowej wojsk alianckich w Normandii. Dla ilustracji tej roli wystarczy przytoczyć, że stosunek sił w lotnictwie bojowym wynosił 25 : 1 i ogółem /łącznie z samolotami transportowymi, łącznikowymi i innymi/ 40,7 : 1 t.j. 13000 do 319 samolotów na korzyść wojsk alianckich.

W toku morskich operacji desantowych okresu II wojny światowej a po jej zakończeniu używano lotnictwa do walki z lotnictwem, marynarką wojenną i wojskami lądowymi nieprzyjaciela, przy czym głównym zadaniem lotnictwa podczas zabezpieczenia desantu morskiego było zdobycie i utrzymanie panowania w powietrzu i udział w walce o panowanie na morzu jako niezbędnych warunków wykonania zadań przez desant morski. Nie małą rolę odgrywało również lotnictwo w przygotowaniu i wsparciu działań desantu na lądzie oraz w zaopatrzeniu wojsk desantowych z powietrza.

W odróżnieniu od innych rodzajów wojsk lotnictwo zabezpieczało desant morski we wszystkich etapach jego działań.

Sytuacja pod tym względem obecnie się zmieniła w wyniku uzbierania wojsk lądowych i marynarki wojennej w różne typy rakiet, dzięki którym również wojska lądowe i marynarka wojenna mogą zabezpieczyć desant przez cały czas trwania działań.

Z konsekwencji, niektóre z ogólnych zadań lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego mogą być wykonane częściowo przez marynarkę wojenną i wojska lądowe za pomocą rakiet. Ponadto zadania ogólne składają się z zadań szczegółowych, dlatego istnieje konieczność ustalenia, które z nich winno wykonywać w dalszym ciągu lotnictwo, a które marynarka wojenna i wojska lądowe za pomocą rakiet. Innymi słowy, chodzi o podział szczegółowych zadań zabezpieczenia desantu morskiego między lotnictwo, marynarkę wojenną i wojska lądowe. Ciepła się to wyrazić do wypadku, gdy lotnictwo dysponuje tylko samolotami. Jeżeli lotnictwo posiada przydzielone lub organiczne jednostki rakiety wówczas wymieniony podział zadań ma miejsce również wewnątrz samego lotnictwa.

Podział zadań można ustalić na podstawie analizy możliwości zastosowania samolotów i rakiet do zwalczania różnych obiektów nieprzyjaciela w poszczególnych etapach desantu morskiego. Na przygotowanie i działania desantu morskiego tj. wojsk przeznaczonych do oparcia wybrzeża od strony morza /lub wyapy/ składa się:

- koncentracja sił i środków desantu;
- załadunek desantu i przejście morzem;
- walka o uchwycenie bazy lądowania i lądowanie desantu;
- wykonanie przez desant zadania na lądzie.

Zabezpieczenie desantu w czasie koncentracji i załadunku wyraża się do walki z lotnictwem, marynarką wojenną i częściowo z wojskami lądowymi nieprzyjaciela. Głównymi obiektami działań w tej walce będą lotniska, samoloty w powietrzu, okręty i bazy morskie oraz wyrzutnie pocisków rakietyowych na okrętach i lądzie. Z punktu widzenia działań lotnictwa i broni rakietyowej wszystkie wymienione obiekty są wyjątkiem lotnisk i baz morskich są obiektami punktowymi, przy tym niektóre z nich posiadają dużą ruchliwość. Dlatego w czasie koncentracji sił desantu i załadunku go na środki transportu główną siłą zwalczania przeciwnością nieprzyjaciela będzie lotnictwo i marynarka wojenna. Pociski rakiety

we natomiast zostaną użyte do niszczenia lotnisk i baz morskich nieprzyjaciela.

W czasie przejścia desantu morzem jest on narażony przede wszystkim na ataki marynarki wojennej i lotnictwa nieprzyjaciela. Działania ich cechuje duża ruchliwość, to też wydaje się, że główną siłą w zwalczaniu okrętów na morzu i samolotów w powietrzu na dalekich podejściach do desantu będzie lotnictwo. Natomiast pociski rakietowe zostaną wykorzystane w dalszym ciągu głównie do niszczenia baz morskich i lotnisk nieprzyjaciela.

Podczas przegrupowania wojsk desantu do walki o lądowanie oraz w toku samego lądowania najbardziej zagrożą desantowi pociski rakietowe i lotnictwo, wojska pierwszego rzutu obrony wybrzeża oraz odwoły brońiącego się nieprzyjaciela. W zwalczaniu tych obiektów wezmą udział marynarka wojenna, lotnictwo i wojska desantu. Lotnictwo z racji swoich właściwości bojowych będzie niszczyło i obeszwałniało przed i w toku walki na wybrzeżu głównie wyrzutnie pocisków rakietowych wojska i środki ogniowe pierwszego rzutu obrony wybrzeża, oraz samoloty w powietrzu i na lotniskach. Ponadto lotnictwo będzie obeszwałniać wojska i środki ogniowe wybrzeża na kierunkach przelotu oraz w rejonie wysiedzania i działań desantu powietrznego. Atomowe pociski rakietowe marynarki wojennej i wojsk lądowych winny być użyte głównie do niszczenia odwołów w rejonach ześrodkowania i lotniska oraz obeszwałniania rejonów obrony nieprzyjaciela na kierunkach zatarcia wojsk desantu.

Podczas wykonywania przez desant morski zadania na lądzie podział zadań pomiędzy lotnictwo i pociski rakietowe wojsk lądowych /oszczędowo i marynarki wojennej/ będzie taki sam jak wyżej, z tym, że dla lotnictwa dojdzie zwalczanie odwołów z marszu. Na tym etapie działań lotnictwo będzie główną siłą w niszczeniu i obeszwałnianiu wyrzutni rakietowych i wojsk nieprzyjaciela w marszu.

Na wszystkich etapach działań desantu lotnictwo będzie jednym z głównych środków zdobywania danych o położeniu i ruchach wojsk nieprzyjaciela.

Z tego co podano wyżej wynika, że na wszystkich etapach działań desantu morskiego istnieją takie zadania, które wyłącznie lub w znacznej części wykonuje lotnictwo. Do tych zadań zaliczyć należy:

- zwalczanie środków napaду powietrznego;
- udział w walce z marynarką wojenną;
- wsparcie działań desantu morskiego;
- zabezpieczenie wyrzucenia i działań desantu powietrznego;
- rozpoznanie lotnicze.

Zadania te określają rolę lotnictwa jako siły niezbędnej w przygotowaniu i wykonaniu współczesnych morskich operacji desantowych. Należy przy tym podkreślić, że w wykonaniu niektórych zadań rola lotnictwa nawet wzrasta - chodzi tu przede wszystkim o rozpoznanie lotnicze.

Należy również zaznaczyć, że rola lotnictwa frontowego i marynarki wojennej w zabezpieczeniu działań desantu morskiego wystąpi w pełni tylko w wypadku, gdy odległość bazowania poszczególnych rodzajów lotnictwa na wybrzeżu pozwoli samolotom przebywać w rejonie lądowania desantu tyle czasu, ile go potrzeba na wykonanie skutecznych uderzeń na obiekty nieprzyjaciela. Dotyczy to głównie lotnictwa myśliwsko-szturmowego, które może mieć znaczne trudności w wykonaniu zadań zabezpieczenia desantu morskiego ze względu na ograniczony taktyczny promień działania samolotów. Trudności te mogą być częściowo lub całkowicie usunięte w wypadku posiadania samolotów myśliwsko-szturmowych o stosunkowo dużym taktycznym promieniu działania.

Zadania lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego może wykonywać lotnictwo marynarki wojennej, lotnictwo frontowe, i lotnictwo dalekiego zasięgu.

Działania lotnictwa marynarki wojennej skierowane są przede wszystkim na obiekty morskie nieprzyjaciela, lotnictwo frontowe niszczy bezpośrednio siły i środki nieprzyjaciela na lądzie w rejonie działań desantu, natomiast lotnictwo bombowe dalekiego zasięgu wykonuje uderzenie na bazy morskie

i lotnicze nieprzyjaciela, znajdujące się na dużych odległościach. Niezależnie od tego lotnictwo frontowe może być użyte do zwalczania obiektów na morzu, a lotnictwo marynarki wojennej do zabezpieczania działań desantu na lądzie.

II. WŁASCIWOŚCI WYKONANIA ZADAŃ LOTNICZEGO ZABEZPIECZENIA DESANTU MORSKIEGO.

1. Zwalczanie środków napadu powietrznego:

Słuszność twierdzenia, że obezwładnianie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela jest niezbędnym warunkiem powodzenia działań desantu morskiego, jest oczywista i nie wymaga uzasadnienia.

Natomiast należy podkreślić, że walka o dostateczne obezwładnienie rakiet i lotnictwa nieprzyjaciela na czas działań desantu morskiego jest bardziej skomplikowana niż w warunkach innych działań bojowych. Trudność polega na tym, że zachodzi konieczność nieprzerwanego obezwładniania środków napadu powietrznego nieprzyjaciela w okresie nie później jak od czasu załadunku desantu morskiego na środki transportowe, aż do zakończenia jego działań. Ponadto w tej walce należy zwalczać lotnictwo i rakiety nieprzyjaciela nie tylko na lądzie na kierunku nadmorskim, ale również na morzu i za morzem na terytorium nieprzyjaciela.

W wypadku, gdy rakiety i lotnictwo nieprzyjaciela nie zostały należycie obezwładnione w poprzednich działaniach, to desant morski należy poprzedzić operacją w celu niezbędnego obezwładnienia się i środków napadu powietrznego nieprzyjaciela. W operacji bierze udział lotnictwo marynarki wojennej, Frontu i dalekiego zasięgu oraz wojska raketowe.

W toku operacji powietrznej lotnictwo marynarki wojennej niszczy i obezwładnia siły i środki napadu powietrznego sił morskich nieprzyjaciela, lotnictwo Frontowe - sił lądowych na kierunku nadmorskim, lotnictwo dalekiego zasięgu za morzem na terytorium nieprzyjaciela.

W tej operacji jak i w ciągu całego okresu trwania walki o opanowanie sił i środków napadu powietrznego nieprzyjaciela bierze udział nie tylko lotnictwo, ale również marynarka wojenna i wojska lądowe, przy czym stoczą one w tej walce rakiety w ilości niezbędnej dla osiągnięcia celów, opanowania lotnictwa i rakiet nieprzyjaciela.

Operację celową jest wykonać w formie jednego masowego uderzenia, ponieważ w ten sposób uniemożliwia się nieprzyjacielowi przedwczesne wykrycie desantu morskiego oraz stwara się dogodny warunki dla zadania nieprzyjacielowi nieoczekiwanych uderzeń z zaskoczenia. Z tych względów wykonanie masowego uderzenia winno nastąpić w czasie, równym czasowi startu lotnictwa nieprzyjaciela dla wykonania nalotu na wojska desantu w momencie rozpoczęcia załadunku na środki transportowo-desantowe.

Opanowanie sił i środków napadu powietrznego nieprzyjaciela tylko przez masowe działania lotnictwa wymaga stosunkowo dużych sił lotniczych, których w wystarczającej ilości wojska lądowe i marynarka wojenna nie zawsze będąc posiadać, tym bardziej, że w warunkach stosowania środków masowego niszczenia nie jest konieczne posiadanie zdecydowanej przewagi w lotnictwie. W takim wypadku niezbędne jest posiadanie odpowiedniej ilości atomowych środków rażenia tj. bomb i rakiet atomowych dla wykonania głównych zadań tj., niszczenia głównego zgrupowania lotnictwa i bezpilotowych środków napadu powietrznego nieprzyjaciela, które mogłyby być użyte do zwalczania desantu morskiego. W warunkach działań bojowych można przyjąć, że operację w celu opanowania lotnictwa i rakiet nieprzyjaciela, można rozpocząć w warunkach równowagi sił, ponieważ broń atomowa przy umiarkowanym zastosowaniu /głównie w wyniku nastoczenia/ pozwala na osiągnięcie w krótkim czasie zdecydowanej przewagi w siłach.

W czasie operacji jak i w późniejszych działaniach, należy niszczyć taką ilość sił i środków napadu powietrznego nieprzyjaciela, ażeby desantowi morskiemu i zabezpieczającemu go siłom lotnictwa i marynarki wojennej wypeścić możliwość wykonania zadań.

W czasie działań mających na celu obezwładnienie sił i środków napadu powietrznego, walczą się następujące obiekty:

- środki radiolokacyjne nieprzyjaciela rozmieszczone na lądzie i okrętach;
- samoloty i lotniska rozmieszczone na wybrzeżach;
- wyrzutnie bezpilotowych pocisków na lądzie i na okrętach;
- naziemne i okrętowe środki obrony przeciwlotniczej, głównie raketowe pociski przeciwlotnicze.

W czasie zamocowanego uderzenia na siły i środki napadu powietrznego lotnictwo działa w określonym ugrupowaniu operacyjnym, które składa się przeważnie z dwóch rzutów i odwołu tworzonych z poszczególnych rodzajów lotnictwa.

Pierwszy rzut stwarza dogodne warunki działań dla następnego rzutu tj. rzutu sił głównych.

Zadaniem pierwszego rzutu jest obezwładnianie systemu obrony przeciwlotniczej oraz niszczenie bezpilotowych środków napadu powietrznego nieprzyjaciela.

W skład tego rzutu wchodzi grupa samolotów lotnictwa frontowego i marynarki wojennej, a mianowicie:

- grupy samolotów myśliwsko-szturmowych obezwładniających stacje i węzły radiolokacyjne na wybrzeżu i morzu;
- grupy samolotów myśliwskich blokujących lotniska myśliwców i samolotów myśliwsko-bombowych;
- grupy lotnictwa myśliwsko-szturmowego działającego na wyrzutnie raketowe nieprzyjaciela;
- grupy manewrowe myśliwców, zabezpieczających przeLOT głównych sił lotnictwa.

W drugim rzucie działają główne siły lotnictwa frontowego marynarki wojennej i dalekiego zasięgu. Wykonują one uderzenia atomowymi i zwykłymi środkami rażenia na główne ugrupowania sił powietrznych nieprzyjaciela oraz bazy środków atomowych i chemicznych.

Odwód stanowią oddziały lotnictwa myśliwskiego, myśliwko-szturmowego i bombowego /torpedowego/, które w czasie zmasowanego nalotu wykonują zadania odpowiednie do wytworzonej sytuacji powietrznej. Odwód może być wykorzystany do wykonania zadań pierwszego rzutu jak i rzutu sił głównych oraz likwidowania prób uderzeń atomowych nieprzyjaciela.

Bezpilotowe środki napadu powietrznego biorące udział w wykonaniu zmasowanego uderzenia nie wchodzi w skład poszczególnych rzutów lotnictwa. W celu uzyskania zaskoczenia stosowane są na początku zmasowanego uderzenia, głównie na lotniska, magazyny broni masowego niszczenia i rejony rakiet rozmieszczonych w głębi wybrzeży lub na wyspach sąsiednich przez nieprzyjaciela. Część bezpilotowych środków napadu powietrznego winna być w odvedzie w stałej gotowości do uderzeń na obiekty wykrywane w toku działań.

Obezwładnienie lotnictwa i rakiet nieprzyjaciela osiągnięte w toku operacji należy utrzymać przez cały czas działań desantu morskiego.

W tym celu należy posiadać część sił lotnictwa i rakiet w stałej gotowości do działań na siły i środki napadu powietrznego nieprzyjaciela.

Szczególne uwagę należy zwrócić na obezwładnienie lotnictwa i rakiet nieprzyjaciela podczas rozwijania się desantu na podstawie wyjściowej do lądowania, walki o uchwycenie bazy lądowania i w czasie lądowania desantu.

Aktywne formy walki z środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela, chociaż podstawowe w lotniczym zabezpieczeniu desantu morskiego, nie uchronią jednak od uderzeń nieprzyjaciela z powietrza, ponieważ niemożliwe jest /zwłaszcza przy współczesnym rozwoju techniki/ całkowicie i na stałe ubezwładnić działania nieprzyjaciela.

Zmusza to lotnictwo do działań obronnych w walce z środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela t.j. do wykonywania zadań osłony wojsk desantu morskiego.

Ponieważ lotnictwo myśliwskie w sposób ciągły osłania terytorium zajmowane przez wojska ślatego jako zasadę przyjmuje się, że wojska desantu będą osłaniane tymi siłami lotnictwa myśliwskiego, w zasięgu których desant się znajduje. Siły te wykonując zadanie osłony, uwzględniają przebieg działań desantu.

Wskazany jest, aby rejon wyjściowy desantu był rozmieszczony w odległości około 250 km od linii frontu, to jest poza zasięgiem taktycznego rozpoznania nieprzyjaciela.

Na tej odległości bezpośrednią osłonę desantu w rejonach koncentracji wojsk oraz rozmieszczenia środków transportowo-desantowych okrętów zabezpieczających desant - wykonuje lotnictwo myśliwskie marynarki wojennej we współdziałaniu z myśliwcami Frontu lub korpusu obrony przeciwlotniczej.

Przy podanej odległości rejonu wyjściowego desantu od linii frontu i możliwości wczesnego wykrycia samolotów npla również od strony morza przez radiolokatory na okrętach zasadniczym sposobem działań lotnictwa myśliwskiego będzie zwalczanie nieprzyjaciela ze stanu "dyżurwania na lotniskach".

Dyżurwanie myśliwców na lotniskach odbywa się na ogólnych zasadach t.j. tak, ażeby zabezpieczyć ciągłość dyżurwania a jednocześnie zapewnić możliwość zwiększenia ilości dyżurujących myśliwców zarówno w dzień jak i w nocy, w miarę wzrastania zagrożenia napadu z powietrza. Wzrost zagrożenia wystąpi w okresie załadowania desantu na środki transportowe w czasie formowania ugrupowania marszowego oraz w miarę zbliżania się do rejonu lądowania. Z przesuwaniem się desantu wzdłuż wybrzeża winno następować wyznaczanie największej ilości dyżurujących myśliwców kolejno na lotniskach coraz bliżej linii frontu.

Dyżurwanie w powietrzu myśliwców marynarki wojennej lub Frontu w rejonie desantu można i należy stosować w wypadku, jeżeli nie zdradzi ono przedwczesnie nplowi przejścia desantu morzem. Wysokość dyżurwania w powietrzu do czasu wykrycia desantu przez npla musi być poważnie obniżona.

Strefy dyżurowania w powietrzu należy wyznaczać nie w rejonie desantu lecz poza nim tak, ażeby obecność myśliwców nie zdradziła przejęcia desantu morzem.

Po wykryciu desantu przez nieprzyjaciela ograniczenia te odpadają i myśliwce dyżurujące w powietrzu należy rozmieszczać tak, ażeby miały dogodne warunki do wykonania zadań osłony wojsk desantu. Miejsca i odległość strefy dyżurowania myśliwców w powietrzu winny zapewnić wykonanie skutecznego ataku na samoloty nieprzyjaciela przed czasem arztu /odpalenia/ środków rażenia na desant.

Biorąc pod uwagę taktykę lotnictwa torpedowego i bombowego w zwalczaniu obiektów morskich przewiduje się jako najbardziej typowe następujące wysokości dyżurowania myśliwców:

- 600-1200 m dla odparcia samolotów wykonujących uderzenia z niskiego torpedowania oraz bombardowania z wysokości masztów;
- 2000-3000 m dla odparcia samolotów wykonujących uderzenia z wysokiego torpedowania i bombardowania z lotu nurkowego;
- 6000 i wyżej dla odparcia bombowców wykonujących uderzenia z wysokości ponad 4500 m oraz dla przechwycenia samolotów rozpoznawczych.

Ilość myśliwców dyżurujących w powietrzu w rejonie desantu winna zabezpieczyć wykonanie zadań bezpośredniej osłony desantu. Pozostała część lotnictwa myśliwskiego wykonuje zadania osłony desantu akcyjnego, wylatując na zwalczanie nieprzyjaciela z dyżurowania na lotniskach.

2. Udział lotnictwa w walce z marynarką wojenną

Zwalczanie sił i środków marynarki wojennej nieprzyjaciela przez własne lotnictwo i marynarkę wojenną ma na celu uniemożliwienie tym siłom i środkom zadania takich zadań desantowi morskemu, które nie pozwoliłyby mu na wykonanie postawionych zadań.

Podobnie jak środki napędu powietrznego marynarki wojennej nieprzyjaciela zwalczają się w okresie poprzedzającym wysadzenie desantu morskiego. Walka z nią jest szczególnie intensywna w okresie przejścia desantu morzem i podczas lądowania.

W toku walki z siłami i środkami marynarki wojennej nieprzyjaciela lotnictwo, a szczególnie lotnictwo własnej marynarki wojennej wykonuje uderzenia na okręty i urządzenia w bazach morskich oraz okręty nieprzyjaciela na morzu.

Należy tutaj zaznaczyć, że bazy morskie nieprzyjaciela będą niszczone głównie bronią rakietową, z głowicami atomowymi. Przy ograniczonej ilości tej broni nie wyklucza się jednak uderzeń lotnictwa na bazy morskie.

Przy działaniach na bazy i okręty w bazach morskich należy ustalić z jakimś hasłem przeciwdziałłość desantowi w czasie przejścia morzem i lądowania marynarki wojennej nieprzyjaciela.

Bazy te mieszczą się w granicach odległości, po przebyciu której okręty z tych baz mogą działać na desant morski. Odległość ta jest iloczynem prędkości okrętów nieprzyjaciela i czasu jakim on dysponuje od momentu wykrycia desantu do jego przybycia w rejon lądowania. Czas ten z kolei zależy od odległości desantu od rejonu lądowania w momencie wykrycia przez nieprzyjaciela i prędkości desantu w czasie marszu.

Jako obiekty działań lotnictwa w bazach należy wybiarać: okręty, przystanie, elektrownie, środki dowodzenia, składy paliwa i inne. Głównymi obiektami będą okręty, jako środki mogące bezpośrednio działać przeciw desantowi. Uderzenia na okręty w bazie celowe jest poprzedzić niszczeniem wyjść z bazy.

Wykonanie uderzeń na okręty i urządzenia baz morskich musi wymagać obserwowania lotnictwa bezwzględnie w rejonie baz morskich w celu i celowania w bazy.

Wymaga również wydzielenia się celem obezwładnienia artyleryjaskiej obrony przeciwlotniczej bazy, a także systemu radiolokacyjnego npla.

W celu niszczenia okrętów npla w morzu należy ustalić na trasie desantu rejonów najbardziej aktywnych działań okrętów npla oraz marzszuty /szlaki komunikacyjne/ okrętów npla do tych rejonów.

Lotnictwo winno niszczyć przede wszystkim okręty nieprzyjaciela na podejściach do tych rejonów, podczas, gdy w samych rejonach zadania walki z okrętami nieprzyjaciela będzie wykonywać głównie marynarka wojenna. Ze względu na dużą ruchliwość i częste zmiany braku danych o szczegółowym porządnie okrętów nieprzyjaciela zwalozenie ich przez lotnictwo winno odbywać się ze stanu wzmożonej gotowości bojowej /nr 1 lub 2/. Samoloty wykonujące uderzenia na okręty winny być naprowadzane na cel przez specjalnie wyposażone samoloty lub przy pomocy środków radiotechnicznych.

W walce z okrętami nieprzyjaciela na morzu lotnictwo stosuje atomowe i zwykłe środki rażenia. Jeżeli chodzi o broń atomową to używane będą przeważnie bomby atomowe małego kalibru.

W wypadku silnej obrony przeciwlotniczej ataki typi bombami mogą być wykonywane z lotu wznoszonego. Mogą być również zastosowane w takiej sytuacji pociski rakietowe typu "powietrze-ziemia". Z klasycznych środków rażenia znajdują szerokie zastosowanie w lotnictwie torpedy stosowane w niskim torpedowaniu /do 100 m/ i wysokim torpedowaniu /z wysokości ponad 600 m/. Ponadto lotnictwo stosuje przeciw okrętom bomby burzące, przeciwpancerno-burzące i głębinowe.

Celowe jest stosować na okręty nieprzyjaciela uderzenia kombinowane przez zastosowanie niskiego i wysokiego torpedowania oraz uderzenia bombowe z wysokości od 4000 m i wyżej. Niskie torpedowanie przeprowadza się w składzie niewielkich grup po 3-5 samolotów działających do punktu rozłączenia się bojowego w odległości 10-20 km od celu w składzie jednej większej grupy, a następnie samodzielnie atakujących okręt z obu burt pod kątem około 50° do osi podłużnej okrętu.

Rzut torped wykonuje się w odległości 2-3 km od celu.

Jednocześnie może być przeprowadzone przez drugą grupę samolotów wysokie torpedowanie z wysokości 600 i więcej m. oraz uderzenia bombowe z wysokości 400 m. i więcej.

Podczas zwalczania okrętów opła głównym celem będą okręty liniowe i krążowniki, a także niszczyciele i inne bojowe jednostki pływające. Uderzenia na zespół okrętów opła wykonują jednostki lotnictwa morskiego i lotnictwa frontowego pod osłoną lotnictwa myśliwskiego.

Do uderzeń na okręty wykorzystuje się przede wszystkim jednostki lotnictwa torpedowego i bombowego. Do zwalczania okrętów podwodnych mogą być również wykorzystane śmigłowce, które ze względu na łatwość wykrywania celów podwodnych i duże prawdopodobieństwo ich trafienia nadają się do wykonania tego zadania.

W wypadku zbliżenia się okrętów nieprzyjaciela do rubieży celony zorganizowanej przez zespół manewrowy lub ubezpieczenie własnej marynarki wojennej zwalczanie okrętów przez lotnictwo odbywa się we współdziałaniu z własnymi okrętami.

Walkę z okrętami nieprzyjaciela podczas lądowania desantu i wykonywania przez desant zadań na lądzie prowadzi marynarka wojenna i jej lotnictwo. Lotnictwo frontowe będzie w tym czasie wykonywać zadania na lądzie.

3. Wsparcie działań desantu morskiego.

Lotnicze wsparcie działań desantu morskiego jako swobodnie obiektów naziemnych w operacyjnym i taktycznym współdziałaniu z wojskami desantu składa się z bezpośredniego przygotowania lądowania i wsparcia walki desantu na lądzie.

Bezpośrednie przygotowanie lądowania desantu z zastosowaniem broni słomowej ma na celu zapewnienie prowadzenia walki w oddziałów wydzielonych i pierwszego rzutu desantu o opanowanie brzozy lądowania i przyćwiczenie przez zabezpieczenie i silne obciążenie obrony nieprzyjaciela na brzegu bezpośrednio przed lądowaniem desantu.

Ze względu na zdecydowane cele działań w bezpośrednim lotniczym przygotowaniu lądowania desantu należy uważać nie tylko lotnictwo marynarki wojennej, ale i część lotnictwa frontowego.

Ilość lotnictwa jaką należy użyć w bezpośrednim przygotowaniu lądowania desantu zależy od ilości i charakteru wydzielonych dla lotnictwa obiektów oraz celu działań na te punkty, ilości i kalibru bomb atomowych, taktycznego promienia działania grup samolotów poszczególnej rodzajów lotnictwa, konieczność równoczesnego wykonania innych zadań na morzu i lądzie oraz czasu działań i ilości sił potrzebnych na wykonanie zadań następujących.

Przygotowanie rozpoczyna się uderzeniami atomowymi, które wykonuje się, gdy desant znajduje się w odległości 10-15 km t.j. na 40 minut przed atakiem oddziałów wydzielonych na punkty lądowania na brzegu.

Obiektami uderzeń atomowych podczas bezpośredniego przygotowania lądowania będą przede wszystkim siły żywe i środki ogniowe w punktach oporu i umocnieniach na brzegu i na pierwszej pozycji obrony, oraz odwoły pułkowe i dwupulkowe nieprzyjaciela.

Po uderzeniach atomowych zwykle następuje przygotowanie artylerii jakiej siłami wsparcia marynarki wojennej, a po jego zakończeniu lotnictwo może wykonać uderzenia zwykłymi środkami lotniczymi w celu uzupełnienia uderzeń atomowych.

Wykonanie uderzeń zwykłymi środkami lotniczymi na obiektach położonych bezpośrednio na brzegu winno być zakończone po zliczeniu się oddziałów wydzielonych na odległość 3 km od brzegu, t.j. na około 10 minut przed rozpoczęciem lądowania tych oddziałów.

Na podstawie tej zależności i podanego wyżej czasu uderzeń atomowych można ustalić, że uderzenia zwykłymi środkami rażenia mogą być wykonane w czasie od 20 do 30 minut przed lądowaniem oddziałów wydzielonych desantu.

Lotnictwo wykonuje uderzenia zwykłymi środkami rażenia na obiekty nieobezwładnione lub częściowo obezwładnione przez broń atomową i artylerię t.j. na:

- siły żywe i środki ogniowe npla w punktach oporu na brzegu i w głębi obrony npla;
- baterie artylerii nadbrzeżnej;
- sąsiednie ugrupowania artylerii npla;
- odwody pułkowe i dywizyjne npla;
- stanowiska dowodzenia i węzły łączności.

Bezpośrednio lotniczo przygotowanie lądowania desantu wykonuje głównie lotnictwo bombowe, przy czym głównym środkiem rażenia tego lotnictwa będą bomby atomowe małego i średniego kalibru. Lotnictwo bombowe może być stosowane do wykonania uderzeń na wszystkie wymienione wyżej obiekty, jednak w pierwszej kolejności winno obezwładniać siły żywe i środki ogniowe w punktach oporu, na brzegu i w głębi obrony oraz odwody pułkowe i dywizyjne nieprzyjaciela w rejonach rozamlezczenia.

W wypadku, gdy rejon lądowania desantu znajduje się w taktycznym promieniu działania lotnictwa myśliwsko- szturmowego, to grupy tego lotnictwa winny być wykorzystane do zwalczania artylerii i wyrzutni pocisków rakietowych na stanowiskach ogniowych.

W warunkach, gdy ilość posiadanych sił i środków dla zabezpieczenia desantu morskiego nie zapewnia wykonania wszystkich niezbędnych zadań przez lotnictwo w bezpośrednim przygotowaniu lądowania desantu, wówczas część zadań związanych z osłabieniem obrony nieprzyjaciela na wybrzeżu winno być wykonana wcześniej. Może to mieć miejsce szczególnie w wypadku ufortyfikowanej obrony nieprzyjaciela w rejonie lądowania desantu. Obiektami działań lotnictwa będą wtedy:

- fortyfikacje nieprzyjaciela na brzegu i w głębi obrony;
- baterie artylerii nadbrzożnej, szczególnie artylerii atomowej i wyrzutnie rakietowych pocisków.

Działania lotnictwa na obiekty nieprzyjaciela, rozmieszczone na wybrzeżu, winny być prowadzone na szerokim froncie, a nie tylko w rejonie przyszłego lądowania, aby wprowadzić nieprzyjaciela w błąd, co do rzeczywistego kierunku działań desantu.

Celowe jest wspomniane działania maksymalnie przybliżyć do czasu lądowania desantu i przeprowadzić je już po wykryciu przez nieprzyjaciela przejęcia desantu przez nas.

Lotnicze wsparcie działań desantu morskiego podczas lądowania i wykonania zadań na lądzie sprowadza się do wsparcia walki oddziałów wydzielonych oraz poszczególnych szwadronów oddziałów i związków taktycznych desantu morskiego, wprowadzanych do walki o wykonanie zadań na lądzie.

Zadania lotniczego wsparcia desantu morskiego może wykonywać zarówno lotnictwo marynarki wojennej jak i lotnictwo frontowe. Ilość sił wydzielonych do tego celu przez jedno i drugie lotnictwo będzie zależała od niezbędnych potrzeb desantu, aktualnych możliwości lotnictwa /głównie od taktycznego promienia działania/, ważności zadań wykonywanych w tym czasie przez lotnictwo marynarki wojennej na morzu i lotnictwo frontu na lądzie. W miarę rozwoju działań desantu morskiego na wybrzeżu główny ciężar lotniczego wsparcia desantu morskiego będzie przejmowany przez lotnictwo frontowe.

Lotnicze wsparcie lądowania oddziałów wydzielonych w walce o uchwycenie bazy lądowania wykonuje lotnictwo bombowe, a w wypadku, gdy rejon lądowania desantu znajduje się w zasięgu taktycznego promienia działania grup samolotów myśliwsko-szturmowych, również lotnictwo myśliwsko-szturmowe.

Lotnictwo wspiera walkę oddziałów wydzielonych obeszwiadniając i niszcząc ożywiając po lotniczym i artyleryjskim przygotowaniu lądowania siły żywe i środki ogniowe nieprzyjaciela przed frontem i na skrajkach oddziałów wydzielonych oraz obeszwiadnia artylerię i wyrzutnie pocisków rakietowych, prowadząc ogień z głębi.

Wsparcie oddziałów wydzielonych w walce o uchwycenie bazy lądowania jest głównym zadaniem lotnictwa w tym okresie działań desantu morskiego, ponieważ większość środków ognio- wych desantu podlega do brzoza i nie ma możliwości prze- dzenia skutecznego ognia na wojska nieprzyjaciela broniące wybrzeża.

Lotnicze wsparcie oddziałów wydzielonych desantu morskiego może być zrealizowane tylko przez grupy lotnictwa myśliwsko- szturmowego, włącznie bombowego postawione wcześniej w go- towości do natychmiastowego wlotu z lotnisk, na sygnał z pola walki. Sygnał ten podaje się na podstawie danych z obserwacji działań nieprzyjaciela z powietrza oraz wzmian otrzymany z oddziałów wydzielonych desantu morskiego.

Uderzenie lotnicze skieruje się przede wszystkim na obiek- kty, które nie mogą być skutecznie obeszwiadnione przez środ- ki ogniowe oddziałów wydzielonych i wojsk desantu ostrzele- wujących nieprzyjaciela z morza.

Po zdobyciu bazy lądowania zostają wprowadzone do walki pierwszorzutowe pułki desantu morskiego. Wsparcie tych pułków realizuje lotnictwo przez wykonanie następujących zadań:

- przygotowanie i wsparcie przekawanie poszczególnych po- zycji obrony wybrzeża i wyjścia wojsk desantu w rejon zasadniczych stanowisk ogniowych artylerii /głębokość 5-7 km/;
- zwalczanie środków dywizyjnych i korpusowych nieprzyja- ciela.

W czasie wykonywania tych zadań głównymi obiektami działań lotnictwa będą punkty oporu na poszczególnych pozycjach, środki ogniowe przed frontem i na skrajach nasładowych wojsk desantu, artyleria i wyrzutnie rakietowe na stanowiskach ogniowych oraz siła żywa i sprzęt odwodów dywizyjnych i korpusnych nieprzyjaciela.

Wspierając walkę pierwszorzutowych pułków desantu morskiego lotnictwo koncentruje swoje wysiłki na niszczeniu lub ośledzeniu tych obiektów /z pomocą niebezpiecznych przez inne rodzaje wojsk/, których zniszczenie mogą najbardziej utrudnić wykonanie zadań przez te pułki. Będą to przede wszystkim odwody dywizyjne i korpusne nieprzyjaciela w rejonach ześrodkowania i podczas marszu.

Ze względu na stopniowe narastanie sił desantu morskiego na wybrzeżu podstawowym celem działań lotnictwa w walce z odwodami będzie uniemożliwienie wprowadzenia ich na cześć do walki. Cel ten może być osiągnięty przez uderzenia lotnictwa bombowego na odwody w rejonach ześrodkowania i podczas wyjścia z tych rejonów oraz w wyniku uderzeń lotnictwa myśliwsko-szturmowego na odwody w marszu.

Po opanowaniu przyczółka na głębokości 5-7 km wprowadza się do walki pułki drugiego rzutu, które rozwijają powodzenie w głąb i wspólnie z pierwszymi rzutami opanowują rubież na głębokości 12-13 km od brzegu oraz odpierają kontrataki i przeciwdziałania.

W czasie tych działań lotnictwo wykonuje zadania, podobne do wyżej wymienionych z tym, że zwalczanie odwodów nieprzyjaciela nabiera jeszcze większego znaczenia.

Na tym etapie walki z odwodami wplą będzie miała na celu przede wszystkim izolację rejonu działań desantu od operacyjnych odwodów wplą, dążących do likwidacji /wyparcia/ desantu. Walkę tę prowadzi lotnictwo bombowe i myśliwsko-szturmowe Frontu w ramach ogólnej walki z odwodami operacyjnymi.

Lotniczego wsparcia działań następujących rzutów desantu morskimi o nie omawia się, ponieważ nie odbiega one od zasad lotniczego wsparcia wojsk lądowych.

4. Zabezpieczenie wysadzenia i działań desantu powietrznego

Dla przyjętych warunków działań desantu morskimi można jedynie mówić o zadaniach lotnictwa w zabezpieczeniu desantów powietrznych, w tym również i desantów samochodowych, występujących w rejonie taktycznej strefy obrony nieprzyjaciela na wybrzeżu. Działania typu desantów rozpoznają się bezpośrednio przed lub zaraz po rozpoczęciu wysadzenia desantu morskimi. Zadania bezpośredniego przygotowania i wsparcia desantu morskimi będą więc w takim wypadku równocześnie zadaniami lotniczego zabezpieczenia desantu powietrznego. Jest to jednak niewystarczające, ponieważ desant powietrzny wymaga wykonania specjalnych zadań, a mianowicie:

- obserwowania ognia artylerii i środków obrony przeciwlotniczej na trasie przelotu;
- zwalczania odwołów nieprzyjaciela w rejonie lądowania desantu i na podejściach do rejonu działań desantu;
- obserwowania ognia artylerii i środków obrony przeciwlotniczej ostrzeliwujących desant.

Wymienione zadania wskazują na to, że część z nich będzie wykonywana jako zadania lotniczego przygotowania lądowania desantu, pozostałe jako zadania zabezpieczenia przelotu i wsparcia wojsk desantu powietrznego po wylądowaniu.

Zadanie lotniczego przygotowania wysadzenia desantu powietrznego, o ile nie będą zastosowane do tego celu radiolokatory, wykonuje głównie lotnictwo bombowe przez silne obserwowanie odwołów nieprzyjaciela rozmieszczonych w rejonie lądowania desantu.

W przygotowaniu lądowania desantu przez odwoły nieprzyjaciela część lotnictwa myśliwsko-atakowego, obserwująca ognie artylerii na stanowiskach ogniowych. Zadanie to będą

najczęściej wykonywały grupy lotnictwa myśliwsko-szturmowego, obezwładniające ogień naziemnych środków obrony przeciwlotniczej na trasie przelotu desantu. Ilość samolotów myśliwsko-szturmowych przeznaczonych do tego celu będzie zależała od ilości artylerii nieprzyjaciela, którą należy koniecznie obezwładniać oraz od stopnia udziału artylerii polowej w wykonaniu tego zadania i czasu trwania przelotu desantu.

Zadania lotniczego wsparcia desantu wykonuje lotnictwo myśliwsko-szturmowe głównie przez zwalczanie odwołów nieprzyjaciela w marszu do rejonu działań desantu oraz niszczenie i obezwładnianie artylerii polowej nieprzyjaciela ostrzeżliwiającej desant.

3. Rozpoznanie lotnicze:

Zakres zadań rozpoznania lotniczego przed i podczas działań desantu morskiego obejmuje oprócz zadań rozpoznania sił lądowych i powietrznych również zadania rozpoznania sił morskich.

Celem tego rozpoznania jest więc uzyskanie tych danych o siłach morskich, lądowych i powietrznych nieprzyjaciela, które są niezbędne dla planowania, przygotowania i kierowania działaniami wojsk desantu oraz sił i środków zabezpieczających desant.

Zadania rozpoznania lotniczego można zatem sprowadzić do ustaleń:

- systemu obrony przeciwdesantowej oraz ugrupowania wojsk i środków ogniowych nieprzyjaciela w rejonie działań desantu;
- składu i ugrupowania lotnictwa oraz broni rakietowej nieprzyjaciela;
- zgrupowania okrętów nieprzyjaciela, które mogą przeciwdziałać desantowi.

Wykonanie tych zadań przez lotnictwo rozpoznawcze osiąga się przez systematyczne wykrywanie i stałe obserwowanie działań okrętów nadwodnych i podwodnych oraz lotnictwa i wojsk lądowych nieprzyjaciela, zwłaszcza tych sił, które mogą stosować broń atomową.

Zadania rozpoznania lotniczego obiektów na morzu wykonuje głównie lotnictwo floty, natomiast obiektów na lądzie lotnictwo frontowe.

Do prowadzenia rozpoznania lotniczego obiektów na morzu stosuje się sposoby:

- równoległych oraz grup samolotów, lecących pojedynczymi samolotami w odległości od siebie również 1,5 zasięgu widoczności wzrokowej /około 25 km/;
- poszukiwania t.j. wyznaczania posadególnym samolotem pasów dla prowadzenia samodzielnego rozpoznania;
- spirali, narastającej od obliczeniowego miejsca spotkania z okrętami nieprzyjaciela;
- poszukiwania na wyznaczonej trasie.

Po wykryciu celu otrzymuje się w polu widzenia, aż do przybycia własnych samolotów, wykonujących uderzenia na wykryty obiekt.

Rozpoznanie obiektów na lądzie prowadzi się według ogólnych zasad.

Do rozpoznania brzozi morskich i wybrzeża można stosować również skosne, wykonując je z samolotu lecącego równoległe do fotografowanego obiektu w odległości nawet do 20 km.

Rozpoznanie lotnicze wybrzeża prowadzi się na szerokim froncie, w celu uniemożliwienia nieprzyjacielowi przewidzianego wykrycia rejonu lądowania desantu morskiego.

III. PLANOWANIE DZIAŁAŃ, ORGANIZACJA WSPÓŁDZIAŁANIA I DOWODZENIA LOTNICTWEM PODCZAS ZABEZPIECZENIA DESANTU MORSKIEGO.

Podstawą planowania jest decyzja dowódcy wydzielonego lotnictwa morskiego i lądowego na zastosowanie związków lotniczych w działaniach desantu morskiego. Dowódcą tym może być dowódca armii lotniczej, lub jego zastępca względnie dowódca lotnictwa morskiego. Kieruje on pracą grupy operacyjnej lotnictwa składającą się z oficerów wyznaczonych ze sztabów armii lotniczej i lotnictwa morskiego. Członkami tej grupy stanowią oficerowie sztabu tego lotnictwa, które wykonuje główne zadania lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego.

Wypracowanie decyzji na lotnicze zabezpieczenie desantu morskiego odbywa się na ogólnych zasadach przy ścisłej współpracy ze sztabem organizacyjnym działania desantu morskiego. Po zatwierdzeniu decyzję opracowuje się w formie planu lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego, w którym podaje się:

- cel działań i główne zadania lotnictwa;
- ilość sił i środków, wydzielonych na zabezpieczenie desantu morskiego;
- zamiar działań lotnictwa;
- planowany przebieg działań lotnictwa;
- organizację współdziałania i dowodzenia lotnictwem.

Część planu dotycząca przebiegu działań lotnictwa winna zawierać - etapy działań desantu morskiego, szczególne zadania lotnictwa w tych etapach, wykonawcy tych zadań i limit lotów na poszczególne zadania oraz sposób i czas działań lotnictwa.

Dowódca i oficerowie grupy operacyjnej lotnictwa dużo uwagi winni poświęcić na szczególne omówienie współdziałania z desantem w czasie przejścia morzem i lądowania oraz walki na lądzie.

Zagadnienia współdziałania lotnictwa z desantem w czasie przejścia morzem i lądowania, grupy operacyjnej lotnictwa ustala z dowódcą i sztabem lądowania.

W wyniku omówienia zagadnień współdziałania z dowódcą i sztabem lądowania dowódcą i oficerowie grupy operacyjnej lotnictwa winni dokładnie znać:

- organizację przejścia desantu morzem;
- miejsce rozmieszczenia stanowisk dowodzenia dowódcy lądowania i dowódcy grupy operacyjnej lotnictwa;
- sposób wzajemnej informacji o sytuacji na morzu i w powietrzu;
- podział obiektów działań między lotnictwo i marynarkę wojenną w działaniach na morzu oraz podczas przygotowania lądowania i walki o lądowanie desantu.

Zagadnienia współdziałania lotnictwa z desantem morskim w walce na lądzie omawia się z dowódcą i sztabem wojsk desantowych. W czasie omówienia ustala się:

- sposób przeniesienia stanowisk dowodzenia dowódcy wojsk desantowych i dowódcy grupy operacyjnej lotnictwa na ląd oraz miejsce rozmieszczenia i organizację przesuniętych stanowisk w czasie walk na lądzie;
- sposób wzajemnej informacji o sytuacji na lądzie i w powietrzu;
- podział obiektów między lotnictwo, artylerię i pociski rakietowe podczas zabezpieczenia działań poszczególnych rzutów desantu morskiego;
- sygnały współdziałania i wzajemnego rozpoznania.

Kierowanie wykonaniem zadań lotniczego zabezpieczenia desantu morskiego wprowadza się do informowania wydzielonych jednostek lotniczych o sytuacji naziemnej i powietrznej w rejonie działań desantu, konkretyzowanie wcześniej postawionych zadań, stawianie nowych zadań, wykrywanie i zaspokajających potrzeb desantu, wywoływania i przeprowadzanie grup samolotów na wyznaczone cele na morzu i lądzie oraz kontrolowanie

li gotowości i aktualnego stanu jednostek lotniczych, zabezpieczających desant.

O wszelkich zmianach w sytuacji, szczególnie w odchyleniach od planowanego przebiegu działań desantu, jednostki lotnicze winny być niezwłocznie informowane. Szczególnie ważne są informacje dotyczące sytuacji na czas wykonania zadań w taktycznym współdziałaniu z wojskami desantu.

Konkretyzowanie wcześniej postawionych zadań będzie miało przede wszystkim miejsce w działaniach dotyczących wsparcia desantu morskiego. Konkretyzacja zadań dotyczyć będzie czasu i miejsc działań samolotów myśliwsko-szturmowych czy bombowych.

Stawianie nowych zadań w toku działań oraz wywoływanie i przeprowadzanie grup samolotów na wyznaczone cele na morzu i lądzie winno odbywać się szybko i sprawnie, co zmusza do szerokiego stosowania odpowiednio opracowanych tablic sygnałów radiowych. Z posługiwania się tablicami sygnałów radiowych można zrezygnować w wypadku, gdy radiostacje na stanowiskach dowodzenia będą posiadać automatyczne przystawki szyfrujące.

Postawienie jednostce lotniczej każdego następnego zadania na zabezpieczenie desantu morskiego jest związane ze znajomością gotowości i aktualnego stanu tej jednostki. Wynika stąd konieczność posiadania przez grupę operacyjną lotnictwa bieżących danych o gotowości i aktualnym stanie jednostek lotniczych zabezpieczających desant morski.

ZAKOŃCZENIE

Lotnictwo jest w dobie obecnej ^{nie}niezbędną w zabezpieczeniu desantów morskich, Uzasadnione to jest możliwością użycia broni atomowej przez lotnictwo na korzyść desantu oraz większą niż u innych rodzajów wojsk przydatnością lotnictwa do zwalczania małych i ruchliwych obiektów.

Lotnicze zabezpieczenie desantu morskiego przez lotnictwo myśliwsko-szturmowe Frontu i marynarki wojennej z lotnisk na wybrzeżu może napotykać na duże trudności, gdy odległość rejonu działań desantu będzie zbliżona do taktycznego promienia działania grup samolotów myśliwsko-szturmowych.

Działania lotnictwa zabezpieczającego desant morski skierowane są na zwalczanie różnorodnych obiektów nieprzyjaciela na morzu, lądzie i w powietrzu w ścisłym współdziałaniu z wojskami desantu i innymi rodzajami wojsk, zabezpieczającymi desant. Organizacja i realizacja współdziałania lotnictwa z wojskami uczestniczącymi w morskich działaniach desantowych jest więc szczególnie trudna, ponieważ wymaga nie tylko współdziałania z wojskami desantu na lądzie ale i z marynarką wojenną, zabezpieczającą przejęcie desantu na morzu.

OPRACOWAŁ:
Z-CIA SZEFKA KATEDRY
TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

Malinowski
ppłk dypl. Janusz MALINOWSKI

Wykonano w 40 egz.

Egz. Nr. 1-40 Bibl. Tajna.

Wykonał: ppłk Malinowski

Druk: K. L. dn. 26.2.60 r.

Nr. ks. masz. 207/FL.

Obd. z nr. 459/7

poz 771